

THEATER Wat doet een kudde 'Maastrichtse' schapen in een voormalige militaire parkeergarage?

Op het einde van de theatervoorstelling 'De Parade' verschijnen de schapen ten tonele.

foto Hans van Eijsden

De behoefte aan (op)tochten

De Parade. Zo heet de theatervoorstelling die vrijdag in première gaat tijdens het festival Musica Sacra in Maastricht. Een bijzonder project met bijzondere acteurs.

door **Guus Urlings**

Gebouw M op het terrein van de voormalige Tapijnkazerne in Maastricht. Het was ooit een garage voor militaire vrachtwagens. Een kale, industrieel aandoende hal, betonnen bodemplaten in stalen kaders, stalen dakspanten, rolpoorten, overal onduidelijke leidingen. Het klinkt hol.

„Oké, let op, het publiek komt binnen... Geroddel, gekwetter. Het licht gaat uit, de muziek gaat aan.” Choreograaf en regisseur Jan van Opstal (57) voegt de daad bij het woord. Sonore tonen galmen door de hal. Ze zwellen aan, maken plotseling plaats voor ijle klanken. De eerste acteur meldt zich vanuit de coulissen. Een oudere man. Voetje voor voetje schuift hij de hal in. Na een tijdje gevolgd door nog meer acteurs, bewegend in slow motion, met vallen en opstaan, hollend, elkaar overeind helpend, elkaar dragend soms. Ze passeren de oudere man aan alle kanten, in een wonderlijke stoet, een bizarre optocht, op weg naar... Ja, waarheen?

Het is het begin van een repetitie van de theatervoorstelling *De Parade*. Een bijzondere voorstelling, bewegingstheater gespeeld door een gemengd gezelschap van ervaren en minder ervaren acteurs, amateurs en bijna-profs. De jongste

Een van de Parade-acteurs, Bas Terlingen, in actie.

foto Hans van Eijsden

is 5, de oudste 81. Sinds maart van dit jaar werken ze onder leiding van Jan van Opstal aan dit project. Twee avonden per week repeteren, pasjes onthouden, al lopende en draaiende ook nog registreren wat de mensen om je heen doen. Het eist nogal wat. Al is het ook een manier om elkaar door en door te leren kennen.

Dat laatste is mede de opzet van *De Parade*, zegt Van Opstal. „Ik wilde al heel lang een voorstelling maken met zo'n gemengd gezelschap. Het gevoel oproepen van samen theater maken, samen werken, maar ook samen eten en drinken. Met z'n allen naar een presentatie toewerken. Niet alleen omwille van de kunst, het artistieke - al hebben we de lat op dat gebied zeker niet lager gelegd - maar absoluut ook vanwege het 'doen'. Mensen bij elkaar brengen, voor een deel mensen die niet vanzelfsprekend actief aan cultuur doen. En dan de energie van die groep aanboren om daar iets moois mee te creëren.”

Van Opstal is gespecialiseerd in bewegingstheater en theatervoorstel-

lingen 'op locatie'. In 2012 liet hij dat zien in *Dwars door Maastricht*, een stuk over het effect van de aanleg van de A2-tunnel op het dagelijks leven van de mensen in de wijk, ook in die wijk gespeeld. De ideeën van Van Opstal vielen in vruchtbare aarde bij de stichting Tout Maastricht. „Wij zijn in 2011 in opdracht van de gemeente begonnen met allerlei projecten om de cultuurparticipatie en -educatie in de stad een impuls te geven”, zegt Jaap van Royen, intendant cultuurparticipatie van de stichting. „We hebben al projecten gehad voor basisscholen, jongeren, ouderen. Met *De Parade* boren we weer een nieuwe doelgroep aan.” De acteurs werden op alle mogelijke manieren geworven, niet in de laatste plaats met een oproep via

► **Het gevoel oproepen van samen theater maken, samen werken, maar ook samen eten en drinken...**

het omvangrijke netwerk van Tout Maastricht. „Maar we hebben ook iemand uit Noord-Limburg die toevallig onderweg in de auto een radio-interview met Van Opstal hoorde, en dacht: daar wil ik bij zijn”, zegt projectleider Christiane Gronenberg. „Die is dus al maanden twee keer per week op en neer aan het rijden.”

De voorstelling zelf, dan. En de schapen... De schapen van stadsherder Peter van der Heijden. Wat doen die op de spelerslijst? Waar toe en hoezo?

Van Opstal lacht. „De wortels van deze voorstelling liggen in het verschijnsel (op)tochten. Kennelijk hebben mensen de behoefte om bij markante gebeurtenissen in het leven een tocht te maken, een stoet te vormen. Een bruidsstoet, een rouwstoet, een carnavalsoptocht, een stille tocht. Waarom? Het heeft met de energie van de groep te maken. Energie die positief kan zijn, kracht kan geven, maar soms ook negatief is. Dat is ons thema. Heel actueel ook. Het beeld van de huidige vluchtelingenstroom had ik al jaren geleden in mijn hoofd, en nu zie je het in het echt.”

Maar die schapen dan? „Ze komen helemaal op het einde van de voorstelling de hal in. Kijk dan eens hoe ze zich in zo'n vreemde omgeving gedragen, hoe ze elkaar opzoeken, achter elkaar aanlopen, om zich veilig te voelen. Eigenlijk is het allemaal heel menselijk...”

'De Parade', een productie van Dans Compagnie Limburg en Tout Maastricht, is te zien op 18 (19.00 uur), 19 (15.00 uur) en 20 september (16.00 uur) en in de weekenden van 25, 26 en 27 september en 2, 3 en 4 oktober (steeds 20.00 uur), altijd in Gebouw M op het terrein van de Tapijnkazerne in Maastricht. Voor informatie en kaarten, zie www.toutmaastricht.nl/parade.